

ÖRÖKMÉGSÉS

A BAJSAI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA
• VIII. évfolyam, 4. (18.) szám • 2010. karácsony

Dicsőség a magasságban Istennek!

Minden keresztény család készül karácsony ünnepére. Mindenhol kitakarítanak, mindenki ünneplő ruhába öltözik, és csendesen elérkezik a szentséges éj. Jámbor imával készíti fel szívét a keresztény, hogy az Istengyermek tiszta hajléka lehessen. Sokat akar kérni, sokat, igen sokat, számos dologért hálát adni. Ilyen buzgó érülettel, karácsonyi szent örömmel eltelve gyűlünk össze a templomban, hogy Krisztus Urunktól, -aki értünk a világra született, és a szegény jászolban feküdt, de aki végtelenül gazdag-, sok kegyelmet nyerjünk, amelyet minden bizonnyal el is fogunk nyerni, ha úgy közeledünk Jézushoz, mint azt egykor a pásztorok tették. Amint Jézus Krisztus kegyelmet hozó születését, úgy a pásztorok viselkedését is a mi tanításunkra, épülésünkre, és követésre méltó például jegyeztette föl Isten az evangélista által.

Az evangéliumból tudjuk, hogy Isten parancsára egy angyal ment a szegény pásztorokhoz, akik annak az istállóban a közelében őrizték nyájukat, amelyben Jézus született, és így szólt hozzájuk: „Nagy örömet hirdetek nektek, amely öröm lesz minden nemzetnek, mert ma született nektek az Üdvözítő, aki az Úr Krisztus, Dávid városában.” E szavakhoz még ezt csatolta: „Ez lesz nektek a jel: Találtok egy kisdedet pólýába takarva s jászolba fektetve.” Erre fölhangzott az égi seregek dicsőítő éneke: „Dicsőség a magasságban Istennek és békesség a földön a jóakarátú embereknek!” Elhangzott a dicsének, eltűntek az angyalok az égről. Mit tettek most a pásztorok, akik testi szemekkel látták az angyalokat égi fényben, és fülükkel hallották az Isten dicsőségére zengett égi dalt? Mit tettek, miután megtudták az örömdetes hírt és üzenetet, hogy a Megváltó, a réges-régen megígért, az epedve várt gyermek megszületett? Mit tettek ők, amikor hallották, hogy az Úr Krisztust, mint kisdedet találják pólýába takarva, jászolba fektetve? Gyönyörűen írja le ezt az evangélium: „Szólnak a pásztorok egymáshoz: Menjünk el Betlehembe, és lássuk meg e dolgot, amelyet az Úr jelentett nekünk!” És sietve elmentek -jegyzik meg a szent evangélista-, és megtalálták Máriát, Józsefet és a jászolban fekvő kisdedet.” Semmi különös nem láttak az istállóban, se angyalt, se mennyei fényt, csak két szegényes külsejű embert egy csecsemővel. De őket ez nem idegenítette el: „Látván pedig, valóban értik a dolgot, amely nekik e gyermekekről mondatott.” Nem ítélték ők a külső látszat alapján, hanem az Isten szavába vetett hit szerint. Leborultak mindnyájan a földre, és imádták Isten emberré lett Fiát. Természetes, hogy a pásztorok nem csak e szent éjjelen látogatták az isteni gyermeket, hanem gyakran vonzotta ide őket szent örömük, a kisded Megváltóba vetett hitük miatt gyakran meglátogatták ezt a szent barlangot, hogy imádják a kis Jézust.

Rajzolta: Damján Éva, 2010

Az istálló mára templommá van átalakítva, és aranyozott felirat díszíti: „*Itt született Krisztus Szűz Máriától.*” Ki tudná megszámlálni azt a sok embert, akik a világ minden részéről oda zarándokoltak, hogy szent félelemmel eltelve ott imádkozzanak. És nekünk, akiknek még nem volt alkalmunk és lehetőségünk e szent helyre elzarándokolni, ne szomorodjunk el. A betlehemi istálló szent hely, mert az isteni Gondviselés ezt választotta ki Krisztus születésének helyéül. De szentebb hely minden katolikus templom, mert az Úr Krisztus jelen van itt a szentségházban, az Oltáriszentségben, a kenyér és a bor fehér színe alá rejtőzve. Igen, jelen van az ő kegyelmeinek és érdemeinek végtelen teljességével, amelyeket kegyelemteljes születésétől kezdve egészen a kálvárián történt haláláig szerzett. A mi templomunk is Betlehem, mert Krisztus ezt választotta hajlékául. A mi oltáraink szent jászlak, amelyeken nyugszik az Úrjézus a szentmise alatt s föláldozza magát. Az angyalok szavát a harangok helyettesítik, amelyek Jézushoz hívnak minket.

Nagy a világ, sok ember élt rajta Jézus születésekor is. Nem a zsidó írástudókat, nem a papi fejedelmeket, annál kevésbé az akkori királyt, Heródest hívta meg Jézus jászlához. Mi, akik Jézus születését most ünnepejük, és eljöttünk a templomba, hogy meglátogassuk az Istengyermeget, kinek köszönhetjük ezt az örömet, lelkesedést? Egyedül Istennek! Neki tartozunk köszönettel, aki minket, mint egykor a pásztorokat meghívott magához, és a hit fénye által megvilágosította lelkünket. Dicsőség a magasságban Istennek!

Tóth József plébános

Az esztendő fordulóján

Az élet Urának kegyelméből hamarosan egy újabb esztendőnek küszöbét lépjük át. Egy évvel megint többet éltünk, de annyival koporsónkhoz is közelebb jutottunk. Míg tartott a múlt év, sokaknak közülünk hosszúnak tűnt, de most, december végén, úgy tűnik el, mint a buborék, amely a víz tükreán keletkezik, azon egy darabig gyűrűzve lejt, s megint szétpukkan, vagy, mint a harmatgyöngy, amely egy ideig a virágok levelén csillog, s azután nyomtalanul elvesz.

Gyorsan múlik az idő, s vele életéveink is. Nincs itt maradandó lakóhelyünk. Zarándokok vagyunk és jövevények e földön, amint őseink, elődeink is voltak. Ha szétnézünk magunk körül, sokakat nem látunk, akiket egy éve még láttunk, akikkel együtt imádkoztunk a templomban, akik már minket megelőzve, a hit szent jelének, a keresztnak árnyékában alusszák a békesség álmát. Megy az idő, senkire sem vár, elviszi magával életünket, mint a szél a fölkapott tárgyakat, s hol egyiket, hol a másikat ejti le, le a sírba, amely az örökkévalóság ajtaja. Életünk rövid, és gyorsan múlik, de minél rövidebb és gyorsabban múlik, annál nagyobb annak értéke, mert a földi élet előkészület az örök életre. Itt vándorlunk, de az örökkévalóságban megállapodunk. Itt vetünk, ott aratunk. Itt sáfarkodunk, ott számolunk. Éppen ezért becsüljük meg az időt, amelyet Isten kegyelméből nyerünk. Múlnak az üdvösség napjai, és senki sem ügyel rá. Senki sincs, aki panaszkodna az elmúlt pillanatokért, amelyek soha vissza nem térnek. Repül az idő, és az ember nem veszi észre, mit veszít benne. Vegyük szívünkre Szent Pál apostol intését, aki azt mondja: „*Óvakodva járjatok, nem mint az esztelenek, hanem mint a bölcssek, megváltván az időt*”. Éljük e múlandó életet úgy, hogy általa az örök életet megnyerhessük.

Szűzanyánk, Mária! Oltalmadba ajánljuk magunkat, egész egyházközségünket, az egész falunkkal együtt az új évnek kezdetén, és kérünk, nyerj számunkra szent Fiadtól kegyelmet, amely hozzásegít ahhoz, hogy úgy töltsük múlandó életünket, hogy egykoron megérdemeljük az örök életet!

T.J.

Visszatekintés a 2010-es év eseményeire

- Április 10-én templomunkban első alkalommal gyűltek össze a 80 éves (1930-ban született) hívek, majd egy héttel később a 81 évesek és náluk idősebbek (1929-ben és korábban született) szentmisére hálát adni a hosszú élet kegyelméért. Plébános atyánk szeretettel fogadta őket, szívhez szóló szentbeszédet intézett hozzájuk. A szentmise keretében kiosztotta a betegek kenetét, valamint szentképet, és egy-egy szál virágot adott ajándékba az idős híveknek. Mindkét alkalommal a szentmise után a hittanteremben társalgásra és szerény megvendéglésre is sor került. A megható összejövetelek hangulatát még felemelőbbé tették Kókity Lilla és Horvát Beatrix szavalatai.

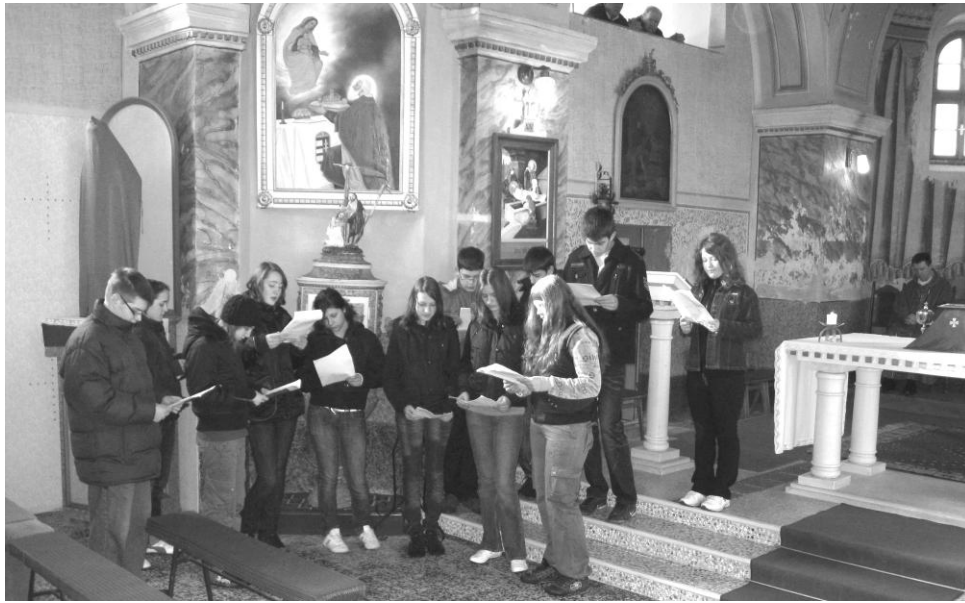

A nyolcvanévesek...

...és nyolcvan fölöttiek az oltár előtt

- Urunk Jézus Krisztus kínszenvedésének történetét, a passiót az idén a felsős hittanosok előadásában láthattuk-hallhattuk a virágvasárnap szentmisén.

- Május 16-én elsőáldozás, június 5-én bérmálás volt templomunkban. Mindkét eseményen többen is fényképeztek, de a plébánosnak nem jutott a csoportképekből (!), így újságunkban sem közölhetünk erről az alkalmakról fotókat.
- Augusztus 7-én hálaadó szentmise volt templomunkban. Az 1960-ban, 50 évvel ezelőtt végzett tanulók adtak hálát Istennek a kapott kegyelmekért, ugyanakkor a szentmisét felajánlották elhunyt tanáraikért és osztálytársakért. Bajsán ez volt az első osztálytalálkozó, amelynek programja a szentmisét is magába foglalta.

- A papság évének jegyében megemlékeztünk a két bajsai születésű áldozópapról, Barkóczy Sándorról (50 éve hunyt el) és Ködmön Jánosról (100 éve született). Újságunk korábbi számaiban közöltük részleteket egykori szentbeszédeikből.
- Nagyboldogasszony napján az idén is kicsinek bizonyult templomunk. Az idei búcsú kicsit más volt, mint a korábbi években, ugyanis egy 1944-ben megszakadt szokást elevenítettünk fel: ünnepi bevonulásra került sor a *Napbaöltözött Asszony* (Szűzanya) szobrával. Az idősebb hívek emlékezete alapján Kósa Zoltán asztalos-fafaragó mester elkészített egy szobrot tartó eszközt, amelynek segítségével a Szűzanya szobrát a körmenetben négy fiatal hívő a vállán vihette. Plébániánkon a Rózsafüzér Társulatnak hat koszorúja van. A hat koszorúfő kezében fehér lobogóval kísérte a Szűzanya szobrát az oltárig. A menetben haladtak az új kenyeret vivő gyermekek, és a papság. A szentmisére történő ünnepi bevonulás ráhangolta a hívek lelkét a nap leglényegesebb eseményére, a szentmisére. A szentmisét ft. **Brasnyó Ferenc** kishegyesi-feketicsi, ft. **Vilov Goran** monostorszegi, ft. **Tóth József** helybeli plébános, ft. **Gyevai Imre** tornyosi-orahovói és ft. **Balcsák Szilárd** újmisési, topolyai káplán mutatta be.

Ez alkalommal az ünnepi szónok Balcsák Szilárd atya volt, aki szívhez szóló szentbeszédével új erőt öntött a hívek szívébe a mindennapi gondok elviseléséhez. A szentmisén kenyérszentelésre is sor került. Külön öröm volt számunkra a pravoszláv lelkész jelenléte is. Szentmise után a templomkertben a bajsaiak süteménnyel és hűsítővel kedveskedtek a vidékről érkezett és helybeli híveknek. Külön köszönjük a Vince pékségnek, hogy minden évben (búcsúkor és más alkalmakkor is) megajándékozza az egyházközséget ízes, illatos házikenyérrel, péksüteménnyel.

- 2010 folyamán három zarándoklaton vettek részt a bajsai hívek: március 13-án Tekiján, szeptember 8-án Doroszlón és október 13-án Martonoson, a fatimai ünnepségen. Mindhárom helyről testiekben megfáradva, de lelkiekben megerősödvé tértek haza a következő megjegyzéssel: „Jövőre is megyünk!”
- Márciusban 60 tő rózsát ültettünk a templomkertbe, fehér és sárga színűeket, ugyanis ezek a vatikáni zászló színei. Búcsúra elkészült a bajsai és a vatikáni zászló, amelyeknek helye ezután a templomban lesz.
- Tavasz folyamán lebontottuk a régi garáztst, és a helyére új épült. A plébánia vályogból készült tűzfala és az utcai téglafal a garáztstól a szomszéd házáig szintén rozoga állapotban volt, habár az utcai falat 20 éve építették a garázzsal együtt. Az udvari vaskaput is és a garázsajtót is kikezdte az idő vasfoga. Hogy ne kelljen két kaput is készíttetni, egy szárazkapu-bejárat épült, amely egyben garázs és udvari bejárat is. Oravec Csongor vállalkozó jelentős árengedményben részesítette plébániánkat, és munkásaival együtt minőséges munkát végeztek, amelyért ezúton is köszönetet mondunk nekik az egész bajsai egyházközség nevében. A fakaput Popov Stevan mester készítette. A kapu elkészítésének költségeit Ozorák Jenő fedezte. Köszönet a mestereknek a színvonalas munkáért, és köszönet az adakozó híveknek, az anyagi támogatásért, és nem utolsósorban köszönet Istennek, akinek segítségével minden igyekezetünk eredménytelen lett volna.

A bejárat a garázzsal egykor és napjainkban

- Június folyamán sor került a keresztelőkút felújítására, külső-belső megtisztítására és újrafestésére.
- Az Örökmécses búcsúi számában közöltük, hogy régi Hitéleteket gyűjtünk, azzal a céllal, hogy beköttessük azokat, és a plébánia könyvtárába helyezzük. Mlinárik Pétertől, Nyemcsok Ilonától és Almási Rozáliától kaptunk jelentős mennyiségű újságot, amit ezúton megköszönünk nekik. Azonban még mindig hiányzanak számok, amelyek nélkül nem lehet beköttetni az eddigieket, ezért ismételten kérjük a híveket, hogy akinek vannak régi Hitélet újságai, hozza be azokat a plébániára.
- 72 éves nagyharangunk mára igen megkopott. A harangnyelv (ütő) hatalmas bemélyedést vájt a harang falába, elvékonyítva azt. November 18-án négy mester egész napi munkájával elfordította az 515 kg súlyú harangot, hogy a harangnyelv a harang nem kopott részére üssön. Ez alkalommal a 255 kilós nagyközépső (második) harangot is elfordították.

- Mint minden évben, az idén is megemlékeztünk Szent Cecíliáról, az egyházi zene védőszentjéről. A Szent Cecília tiszteletére bemutatott szentmisében imádkoztunk énekkarunk élő és elhunyt tagjaiért is. Plébánosunk köszönetet mondott az énekeseknek a fáradozásért, hogy hóban, esőben, kánikulában is megjelennek a próbákon, hogy éneklésükkel is még felemelőbbé tegyék a szentmisét.

- Minden templomban vannak előre meghirdetett gyónóbúcsúk, amikor több pap gyóntat. Sokan mégis nem a gyónóbúcsún akarnak meggyónni, hanem a vasárnapi szentmise előtt, pontosabban 5 perccel a szentmise előtt állnak a gyóntatószék elé, holott a plébános már negyed 8-kor várja a gyónókat, akik nem tudnak meggyónni a gyónóbúcsún. Kérjük a híveket, hogy a jövőben használjuk ki a gyónóbúcsúk lehetőségét szentgyónásunk elvégzésére, vagy pedig már a szentmise előtt időben jelenjenek meg a gyóntatószék előtt, ne 5 perccel a beharangozás előtt, ezzel késleltetve a szentmise kezdetét.
- Áldoznunk kell továbbra is a templom és plébániaépület karbantartására. Hogy kiadásainkat fedezni tudjuk, ahhoz szükség lenne arra, hogy minden egyházközségünkhöz tartozó hívő hozzájáruljon a közteherviseléshez. Köszönjük azoknak, akik felelősséget éreznek egyházunkért, és szűkös anyagi lehetőségeik ellenére is támogatják azt, nem félve attól, hogy a templomra szánt kiadás miatt koldúsbotra jutnak. Nem csak a pénztárnapló őrzi azok nevét, akik, ha akár 50-100 dinárt is, de adtak a templomjavításra, hanem a Jóisten is, akinek hajlékára adakoztak. Az anyagiak mellett köszönjük a hívek egész évi lelki támogatását is. Kérjük, továbbra is tekintsék sajátjuknak templomunkat, plébániánkat, és segítsék egyházközségünket minden jó kezdeményezés megvalósításában.
- A hívek jóvoltából a karácsonyesti szentmisén 110 csomagot osztottunk szét a gyermekek között. A fenyőket Karaszi Ilona és Szakál Sándor adományozta. Az ajándékozónak és a segítőknek itt is köszönetet mondunk!

Kedves olvasók!

2003 karácsonyán indítottuk útjára egyházközségünk tájékoztatóját azzal a céllal, hogy a megjelenő egyházi folyóiratainkat (Hitélet, Hírvivő) bajsai hírekkel egészítse ki. A tájékoztatáson kívül a plébános és a hitoktató írásai egyben lelki táplálékot is nyújtanak. Egy-egy példány megszületése (a kéziratoktól a sokszorosításig) több napot vesz igénybe, de látva, hogy az olvasók (nem csak a katolikusok) megszerették a lapot, és várják az újabb számokat, erőt adott a szerkesztőknek ahhoz, hogy anyagi vagy egyéb díjazás nélkül, Isten dicsőségére, a hívek lelki épülésére és örömeire újabb számokat készítsenek. A címloldalakat helybeli tehetségek rajzaival díszítettük, utalva az újság „bajsaiaiságára”.

Mivel a lap ingyenes, a legnagyobb gond a sokszorosításhoz szükséges pénz előteremtése volt, azonban az Isteni Gondviselés mindig küldött segítőt. Meg kell említeni, hogy fő támogatónk a topolyai Foto Rind műterem, ahol a sokszorosítás folyik. A műterem dolgozói közül senki sem bajsai, mégis minden sokszorosítás alkalmával jelentős (50-70 %) árengedményt adnak. Az elmúlt 7 év folyamán anyagi támogatónk volt még a Tóth György Optika, a Raffaello cukrászda, a Deni magánkereskedés, az In memoriam (Licskó) Temetkezési Vállalat, a Rózsafüzér Társulat 2., 3., 5. és 6. koszorúja, valamint Ozorák Borbála, Mlinárik Péter, Petrovics József és Tóthné Süveges Irén. Nekik köszönhetjük, hogy a kedves hívek immár a 18. számot tarthatják kezükben. A szerkesztőket és az anyagi támogatókat foglaljuk imáinkba, Isten bőségesen fizesse meg áldozatukat!

Az Örökmécses jelenlegi száma Ozorák Borbálának, Tóthné Süveges Irénnek és a topolyai Foto Rind műteremnek köszönhetően jelenhetett meg! Isten áldása legyen az adományokon és az adakozókon!

Figyelem!

- December 27-én, Szent János evangélista napján a 9 órakor kezdődő szentmise keretében borszentelés lesz.
- Január 6-án megkezdődnek a házszentelések. Aki szeretné megszenteltetni otthonát, az január 7-ig jelentse óhaját a Plébániahivatalban.
- **Az elsőáldozás** 2011. május 15-én lesz a 11,30-kor kezdődő szentmisén. Bértálás is lesz templomunkban, de annak pontos dátumát még nem tudjuk. Imádkozzunk elsőáldozóinkért és bértálkozókért, hogy méltóképpen felkészüljenek a szentségek felvételére.
- Hallgassuk a római katolikus rádióműsorokat:
 Újvidéki Rádió 92,5 MHz, kéthetente vasárnap 8,05-9,00 óráig
 Mária Rádió: 90,0 MHz, mindennap 7,00-20,00 óráig
 Magyar Katolikus Rádió: 1341 kHz középhullámon, egész nap
- Olvassuk a katolikus sajtót: a havonta megjelenő **Hitélet** és a hetente megjelenő **Hírvivő** című katolikus lapokat.

A 2010-es év anyakönyvi hírei:

A keresztség szentségében részesültek: Szukola **KITTI** (István és Kiss Eleonóra lánya), Dávid **LUCA** (Ferenc és Gogolák Szuzanna lánya), Borúzs **ÁDÁM** (Tivadar és Damján Judit fia), Bózsó **RICHARD** és **KATARINA** (Róbert és Dúlity Melinda gyermekei), Becskei **KRISZTIÁN** (János és Dobrik Elenka fia), Majoros **NIKOLETTA** (János és Juhász Nóra lánya), Bánov **ALEX** (László és Máté Anasztázia fia), Dávid **SZTEFANI** (Dániel és Kókai Márta lánya).

Elhunytak: Kovácsné Surányi Mária (1919), Kántor Pál (1963), Oravec Ferenc (1936), Madár István (1924), Kókainé Agyva Piroska (1934), Bosnyákné Orlović Mária (1921), Turuc Blinka Alexandra (13 napos), Kovácsné Hatala Ilona (1935), Bakáné Vince Mária (1951), Pető János (1925), Csordás Sándor (1953), Kovács János (1924), Lalujáné Bajcsi Verona (1927), Göblös Ferenc (1934), Szilágyiné Burcsár Etelka (1926), Blázsekné Nagy Julianna (1926), Kovács László (1954), Bosnyák Péter (1957), Csámbor György (1927), Vidaković Anđa (1938), Zemkóné Blazsek Katalin (1934), Radatovics István (1932), Limbusz Anna (1939), Kurányiné Marecek Verona (1928), Máté József (1939), Imrityné Rostás Erzsébet (1930), Huszka Sándor (1962), Hajdú István (1922), Totajev Jócó (1950).

Házasságot kötött: Bózsó Róbert és Dúlity Melinda.

**BOLDOG KARÁCSONYT ÉS ÁLDÁSOS ÚJ ESZTENDŐT KÍVÁNUNK
MINDEN BAJSAI POLGÁRNAK!
SVIM GRAĐANIMA BAJŠE ŽELIMO SRETNE BOŽIČNE PRAZNIKE
I NOVU GODINU!
VESELÉ VIANOCE A ŠTASTLIVÝ NOVÝ ROK PRAJEME
VŠETKYM OBČANOM BAJŠE!**

ÖRÖKMÉCSÉS

Kizárólag a bajsai hívek belső használatára kiadja a bajsai Római Katolikus Plébániahivatal. A lapot önkéntes adományokból tartjuk fenn, és kereskedelmi forgalomba nem kerül. Felelős szerkesztő: Tóth József plébános. Sokszorosította a topolyai FOTO RIND műterem. Példányszám: 300.

24300 BAČKA TOPOLA
NARODNI FRONT 4
TEL: (024) 711-863